

Uddrag af brev

I det år, som er gået siden da, har jeg så kunnet føle virkeligheden på tænderne og jeg har opdaget, at den er, som det blev sagt, at den er; og jeg ser tilbage over det år med en taknemmelighed for det, som jeg vanskeligt kan finde ord for.

Det er taknemmelighed for det samarbejde, jeg har oplevet i de løbende sager og anliggende, og for det fællesskab, jeg har fået adgang til ved gudstjenester og møder rundt i stiftet. Det er taknemmelighed for venlighed og velvilje og for de fyenske præsters utrolige forskellighed, der måske er det, som bidrager mest til det charmerende ved den bestilling at være biskop her. Noget lignende kan siges om den blanding af rolig tålmodighed og drilsk knarvornhed, hvormed menighedsråd bider sig fast i sager, som de vil føre igennem alle budgetrammer, lånebegrænsninger, konsulenter og tilsynsmyndigheder.

Jeg havde aldrig forestillet mig, at stillingen som biskop i Fyens stift skulle betyde så mange besøg rundt i stiftet til gudstjenester og møder både søndage og hverdage.

Der står nogle indtryk her fra, som jeg må skrive om. Kirkerne har været fyldt godt ud. Præstegårdene med, når vi har siddet bænket i haven eller i konfirmandstuen eller fordelt i stuerne. Vi har været sammen i skolestuer og i forsamlingshuse. Vi har været mange. Der har været gode og livlige drøftelser, og der har været sunget! Det, vi har sun-

get, har været et bredt udvalg af salmer og sange.

Hvis nogen spørger mig, hvad jeg har oplevet ude i stiftet, så er mit svar: Jeg har oplevet, at Fyens stift er kirkeligt og at Fyens stift er folkeligt.

Jeg har oplevet, at Fyens stift er stort. At der er store afstande. At der i mere end én forstand er langt fra Odense til Humble, som fra Søby til Marstal, fra Strib til Thurø og fra Hindsholm til Helnæs. At hver ø er sig selv, som hver præst er det og hvert sogn, og at de spor, som historien har sat, kan stå eet sted, som var de trådt i går, mens andstedes kan virke som kun fossiler.

Der er også andre afstande. Der er afstande mellem festgudstjenesten den ene søndag og gudstjenesten den næste søndag, hvor præst og kirkesanger og organist og graver må øve sig i vor Herres egen glæde over, at én vendte tilbage for at lovprise Gud.

Der er langt fra ordinationens glæde til den dag sidenhen, da en præst sidder i sin præstekummer, fordi han eller hun ved én ting klart af alt, at når ingen kommer for at tage fra, skyldes det, at den, som øser af Ordets kar, øser så usseligt dårligt.

Der er langt fra vores tro på det folkeliges og kirkeliges virkelighed til vor oplevelse af sækulariseringens sære banale og trivielle virkelighed, hvor ingen synger sange mere, hvor vi ikke har brug for hellighed, hvor vi bor, eller i vort sind; og hvor hverken fødsel eller navn, kærlighed eller død giver os anledning til højtid.

Der er afstande, vi kan gøre mindre. Og vi kan stå sammen om, at få det gjort. Det er sommetider blot afstande mellem to mennesker. De kan synes så

små, men er ofte de ondeste og kan forgifte et sogn mere end den moderne ugudelighed kan. Det kan være en afstand mellem præst og menighed, hvor man blot er holdt op med at tale til hinanden uden egentlig nogensinde at have besluttet det. Og for næsten ingenting.

Den afstand der består mellem en drøm, vi har, og en fremtid, vi frygter, fordi vi ikke tror så meget på drømme, at vi kan flytte os blot eet skridt, — den afstand kunne vi godt gøre blot det ene skridt kortere.

Sagt konkret: Det er ikke kirkefremmede og gudsfornægttere, der gør kirkerne halvtomme, sognets eksistens tvivlsom og præsters arbejde så udfordrende. Det er ikke det ugudelige Fyen, der forsømmer gudstjenesten. Det er det folkelige og kirkelige Fyen. Det er almindelige gudsfrygtige mennesker og det er levende og interesserede og kirkelige menneskers utilbøjelighed til at tage nogle skridt og tilbagelægge nogle afstande, som ikke er uovervindelige. Den afstand fra hverdag til søndag, den afstand fra hjem til kirke.

Den »tomme kirke« er langt fra noget dækkende udtryk fra sognevirkeligheden i Fyens Stift. Der er store forskelle fra sogn til sogn. Men når vi bruger det udtryk for at få sagt noget, om det vi kender, eller det, vi skimter, må vi huske, at det ikke kun siger noget om, hvad der sker med kirken, men nok så meget om, hvad der sker med folket. Med os selv.

Ud fra en anden vinkel, men ikke derfor mindre gyldigt, er det sagt af Johannes V. Jensen:

»...De søgte at komme på, hvad det var, de skulle. Nu har de overhovedet glemt, at de havde noget ærinde. Kirketårnet står hult og husker for dem alle«.

Vincent Lind, biskop

Martin Luther skriver i Den store katekismus om det syvende bud: Du må ikke stjæle

...Med bedrageri og smarte fiduser eller listige kneb snyder man sin næste, ligesom man skruer priserne i vejret eller besværer, flår og piner ham efter for-godtbefindende. Hvem kan overhovedet opregne eller komme i tanker om det altsammen? Kort sagt, det er den almindeligste levevej og det største »laug« på jorden, og hvis man betragter verdens stand, udgør de allesammen blot en stor stald, fuld af stortyve. Derfor er det heller ikke de små kasseberøvere og indbrudstyve, som stjæler de re-de penge, men dem, der siddende bag et

skrivebord vil gælde for at være fine folk og hæderlige, retskafne borgere, skønt de under foregivende af at handle efter loven røver og stjæler, der med rette bør kaldes ågerkarle og stratenrøvere.

Ja, hvis man vil angribe de store, betydningfulde ærketyve, kunne man roligt forbigå de enkelte småtyve i tavshed. Disse ærketyve får selskab af herrer og fyrster, der dagligt udplyndrer ikke blot en by eller to, men hele Tyskland. Ja, hvor ville alle tyves hoved og øverste skytsherre være henne, den helige stol i Rom med hele dens slæng, der ved tyveri har tilranet sig alverdens gods og stadig har det i besiddelse? Kort sagt, det går sådan til i verden, at den, der kan stjæle og plyndre offentligt, går sikkert og frit omkring uden at blive straffet af nogen, og han vil tilmed hædres for det. Imidlertid må de små hemmelige tyve, når de en gang har foregrebet sig, bære skam og straf og tilmed bekræfte de andres retskaffenhed og ærlighed...

— Min gode mand! Det er aldrig for sent at begynde et nyt og bedre liv!
— Nå, men så haster det jo ikke så meget.

Hør du brug for én, der vil lytte til dine problemer og hjælpe dig med at finde løsninger -drej Nr. 0011

SCT. NICOLAI-TJENESTEN på Fyn
Forsvaring hørn. 4022 nr. 11-11

*Jeg ønsker for det nye år,
at alle ord tilbagefår
den uforvexlelige klang,
de åbenbart har haft engang.*

*Så fred blir fred, og ven blir ven,
og tillid tryk engang igen,
og alle ord hvergang de lyder
betyder just hvad de betyder.*

Kumbel

Fra: GRUK fra alle årene (Gyldendal)

— Mor, hvor gemmer de nu præsten til næste juleaften?

Advent 1985

Det siges tit, at kirken er bagefter, men netop på dette punkt er vi nu foran, for kirkens nytår begynder med 1. søndag i advent.

I det nye kirkeår skal der i kirken prædikes over 1. tekstrækkes evangelie-tekster, og heri er der ikke noget nyt, og nogle er af den opfattelse, at det egentlig er en slem gang hen til kommoden og tilbage igen. Og de spørger, om da ikke en ny tids mennesker skal have nye budskaber? Skal det 20. århundredes mennesker fortsat høre det samme, som er sagt igennem århundreder?

Men er vor tids mennesker da virkelig noget helt specielt, så vi skal have et helt andet og nyt budskab end tidligere tiders mennesker, for at vort hjertes dybeste behov kan tilfredsstilles?

Der er meget der tyder på, at der næppe findes noget så håbløst gammeldags, som netop mennesket. For trods alle forskelle i en tid og omgivelser så slås mennesker idag med akkurat de samme gamle sorger og problemer, som de altid har bakset med.

De, som påstår, at de bliver trætte ved alle de gentagelser, vil jo ofte slet ikke ud af deres gamle tilværelse, ud af det slendrian! Og måske skulle vi derfor hellere glæde os over, at den gode Gud ikke for længe siden er blevet træt af os, men stadigvæk har mod på at gøre en ny begyndelse med alle os selvoptagne og selvkredsende mennesker.

Hvor var vi henne allesammen om Gud virkelig en dag opgav os som håbløse og forældede umulige tilfælde?

Vel kan gentagelsen ende i trivialitet,

men gentagelsen kan også indeholde rigdom og glæde, hvilket netop børnene er et klart bevis på, når de ønsker at høre den samme historie igen og igen.

Og derfor er der også god mening i at gentage det glædelige igen og igen med den gamle adventsalm: »Vær velkommen, Herrens år —«

Vær velkommen, Herrens år —

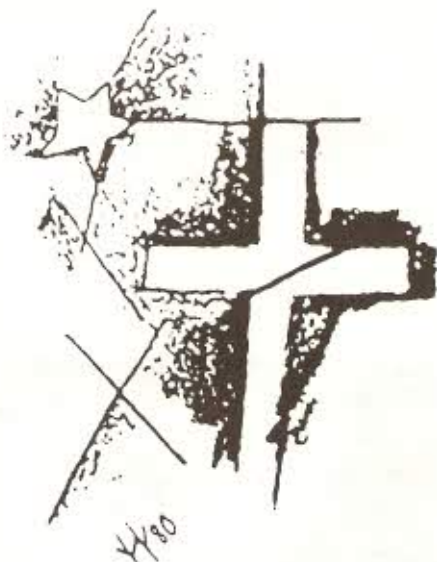

»I denne søde juletid...«

GIV OS I DAG VORT DAGLIGE BRØD

Det vil sige: Gud giver dagligt
brød, og det uden vor bøn, endog
til alle onde mennesker, men
vi beder i denne bøn, at han
vil lade os skønne på det og
modtage vort daglige brød
med taksigelse.

Af Luthers Lille
Hækkemus.

Et juledigt

Af Johannes Møllehave

Vi trækker streger og sætter skel
imellem andre folk og os selv.
Vi taler om børn, som vi kalder ægte,
og andre, hvis ægthed vi vil benægte.
I evangeliet får vi at vide,
han stillede sig på de uægtes side.
Og alle dem,
der faldt uden for stregen,
dem slog han følge med hele vejen.
Så ingen af dem, Vorherre skabte,
skal kaldes udenfor og fortabte.
Han fjernede grænser og slettede skel,
og derfor slog de ham også ihjel.
Han satte en streg over hver en streg,
som sættes imellem dig og mig.
Det danner et kors, naturligvis,
og det blev hans kærligheds høje pris.
Hans kærlighed sletter julenat
de streger og skel, vi selv har sat.

Ældresammenkomst

i præstegården **torsdag den 28. november kl. 15,00**. Denne gang kommer **Winni Kjærsgaard** og synger for os med egen guitarledsagelse. Hermed skulle der være lagt op til en god indledning til adventstiden, som vi også vil tale om ved den lejlighed.

Som sædvanlig står vore **menighedsrådsmedlemmer** bag disse arrangementer, med kørselshjælp og servering af kaffe til medbragt brød. Transportbehov ordnes derfor gerne fra præstegården, tlf. 35 11 18.

I. & P.W.

Koncertgudstjeneste

i Skellerup kirke **søndag den 15. december kl. 16,00**. Der venter os en smuk og højtidelig oplevelse med det meget dygtige **Rolfsted-Koret** sammen med **strygeensemblet** og dirigent Tom Møller Pedersen.

Denne søndag beder vi alle i Skellerup-Ellinge pastorat og gerne uden for mødes i stort tal i år i Skellerup kirke.

P.W.

PRÆSTENS TRÆFFETID

Jeg er som regel hjemme mellem kl. 12 og 13 (dog ikke mandag) samt torsdag mellem kl. 17 og 18. Man er velkommen i præstegården, men det er sikrest at ringe i forvejen. Tlf. 35 11 18.

SYGEHUSBESØG

Da sygehusene ikke mere giver præsterne besked om indlæggelser, vil jeg gerne bede familie og venner oplyse mig om, når nogle fra sognene er indlagt og ønsker mit besøg.

Sognepræst:

Poul Jonsen Willer,
Skellerup Præstegård, 5540 Ullerslev,
tlf. 35 11 18

Fødsel og dødsfald

i sognene skal snarest muligt meddeles til sognepræsten. Dette gælder også for dem, der ikke er medlem af folkekirken.

Aftale om dåb, bryllup og begravelse sker ved henvendelse til sognepræsten. Ved begravelse skal kirkeværgen altid underrettes.

Skellerup kirke:

Formand Frans Rasmussen,
Maeholm 12, tlf. 35 17 00

Kasserer og kirkevæрге
Ebbe Nielsen, Smedevænget 3,
tlf. 35 16 81

Organist Inge Willer,
Skellerupvej 40, tlf. 35 11 18

Kirkesanger Niels Jørgensen,
Sulkendrupvej 17, tlf. 31 04 66

Graver Inga Sørensen,
Krogyden 23, tlf. 35 11 78

Ellinge kirke:

Formand Ane Marie Hedeager,
Ellingevej 41, tlf. 98 12 93

Kasserer og kirkevæрге
Hans Christensen, Pårupvej 42,
tlf. 98 11 44

Organist og kirkesanger
- se Skellerup kirke

Graver Børge Sørensen,
Krogyden 23, tlf. 35 11 78

Bladet Kirkenyt:

Skellerup Præstegård, 5540 Ullerslev - Ansvarshavende: Sognepræst Poul Jønsen Willer - Trykt hos Ullerslev Tryk, Lundsgårdevej 20, 5540 Ullerslev, tlf. 35 15 65.

Gudstjenester

NOVEMBER:

3. november - Alle Helgens Dag:
 Skellerup Kl. 10,15
 Ellinge Kl. 9,00
10. november - 23.s.e.trin.:
 Skellerup Kl. 9,00
 Ellinge (dåb) Kl. 10,15
17. november - 24.s.e.trin.:
 Skellerup Kl. 9,00
 Ellinge Ingen
24. november - 25.s.e.trin.:
 Skellerup
 (familiegudstjeneste) ... Kl. 14,00
 Ellinge Kl. 10,15

DECEMBER:

1. december - 1. søndag i advent:
 Skellerup (dåb) Kl. 10,15
 Ellinge Kl. 9,00

8. december - 2.s.i.a.:
 Skellerup Kl. 9,00
 Ellinge Kl. 10,15
15. december - 3.s.i.a.:
 Skellerup
 (m/ Rolfsted-koret) ... Kl. 16,00
 Ellinge Ingen
22. december - 4.s.i.a.:
 Skellerup Kl. 19,30
 Ellinge Kl. 10,15
24. december - juleaften:
 Skellerup Kl. 15,00
 Ellinge Kl. 16,00
25. december - juledag:
 Skellerup NB! Kl. 11,00
 Ellinge NB! Kl. 10,00
26. december - 2. juledag:
 Skellerup Kl. 10,15
 Ellinge Ingen
29. december - s.m. jul og nytår:
 Skellerup Ingen
 Ellinge Kl. 10,15

JANUAR:

1. januar - nytårsdag:
 Skellerup Kl. 10,00
 Ellinge Kl. 11,00

KIRKEBIL

Der sørges for *gratis* transport til alle, der måtte ønske det. Man behøver blot at ringe til Ullerslev Taxi, tlf. 35 21 55 eller præstegården, tlf. 35 11 18.